సద్గురువు భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి

అనంతము, అద్వితీయము, ఉపాధిరహితము, జనన మరణముల కతీతమైన శుద్ధ చైతన్యానికి రాక, పోకలు లేవు. అట్టి బ్రహ్మమే జీవకోటిని అంతిమ సత్యంలోనికి మేల్కొలుపుటకు, ఒక మానవ రూపు దాల్చి భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షిగా ది. 30-12-1879 నుండి 14-04-1950 వరకు గల మధ్యకాలంలో భూమిని సందర్శించుట జరిగినది. భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి వారి జీవిత కాలంలో ఏబది నాలుగు సంవత్సరములు అరుణాచలంలో అతిసామాన్యునిగా జీవించి, సకల జీవకోటికి రక్షకుడిగా, ఆశ్రయంగా, ఒక బలీయమైన 'పరమశాంతి' కేంద్రంగా నిలిచారు. ఆయన దృక్పథం సమగ్రం. స్వానుభవం ద్వారా ఆర్జించుకొన్న అఖండాద్వైతస్థితి నుండి పెల్లుబికే పరమశాంతిని దివ్యజ్ఞాన ఔషధముగా పంచి మానవాళి పరమగమ్యమైన 'స్వరూప ఎరుక'లో మేల్కొలుపుటకు వారి సహాయాన్ని నిరంతరంగా అందిస్తూనే ఉన్నారు. వారి దివ్యతత్త్వ బోధ దేశకాలముల కతీతమైన నిరంతర జ్ఞాన ప్రవాహము. సహృదయంతో నిష్కపటంగా ప్రయత్నం చేస్తే భగవాన్ అనుగ్రహం ద్వారా ఆయన బోధలోని మర్మం అవగతమైతీరుతుంది. అట్టి మహాగురువు ఋణం తీర్చుకోవాలంటే వారి బోధలను ఆచరణలో పెట్టి అహంభావనను నిశ్శేషంగా త్యజించటం ద్వారా మన సహజస్థితిని అనుభవైకవేద్యం చేసుకొని కృతార్థులం కావాలి.

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి

టీచర్, అమలాపురం

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 01-10-06, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఇప్పుడు మనందరికి ఆనందంకావాలి కాని ఆనందం ఎవరికి దొరకటం లేదు. డబ్బు ఉన్నవారికి ఆనందంలేదు, డబ్బులేనివారికి ఆనందం లేదు, అధికారం ఉన్నవారు ఆనందంగా లేరు, అధికారం లేనివారు ఆనందంగా లేరు, చదువు ఉన్నవారు ఆనందంగా లేరు, చదువు లేనివారు ఆనందంగా లేరు. దొంగ నేనే చదువులన్నీ నేర్చుకొంటుంది, దానిమీద మన పొట్ట వెళ్ళిపోతుంది. దొంగ నేనుకు వచ్చే సంతోషం ఎంతకాలం ఉంటుంది, దొంగ నేనుకు వచ్చే దుఃఖం ఎంతకాలం ఉంటుంది. దొంగనేను నేర్చుకొనే చదువులు ఎంతకాలం ఉంటాయి.

దొంగ నేనుకు వచ్చేది ఏదీ నిజంకాదు. నిజంకానిది ఏదీ శాశ్వతంగా ఉండదు. ఆనందం, శాంతి అనేవి ఈ సృష్టిలో బయట ఎక్కడా లేవు. ఎక్కడో ఉన్నాయి, ఎక్కడో ఉన్నాయి అనుకొంటాము, ఇలా వెతకటంతోటే మనకు కొన్నివేల జన్మలు గడిచిపోతున్నాయి. కొంతకాలం చదువులో ఆనందం ఉంది అనుకొంటాము, కొంతకాలం డబ్బులో ఉంది అనుకొంటాము, కొంతకాలం అధికారంలో ఉంది అనుకొంటాము, కొంతకాలం గౌరవంలో ఉంది అనుకొంటాము కాని ప్రపంచంలో ఏ వస్తువులోను ఆనందం లేదు. ఆనందం అనేది మన హృదయంలోనే ఉంది, అది మనం గ్రహించాలి. అది గ్రహించినా ఆనందం మనకు అందదు. మనకు చిత్తశుద్ధి కలగాలి. చిత్తశుద్ధి కలిగితేనేగాని చిత్తం అంతర్ముఖం అవ్వదు. మనస్సు అంతర్ముఖం అయితేనేగాని లోపల హృదయంలో ఉన్న ఆనందం మనకు అందదు. హృదయంలో ఉన్న ఆనందం అందితేనేగాని మనం జననమరణచక్రంలోనుండి బయటకు రాలేము. మన హృదయంలో ఉన్న ఆనందం నూటికి నూరుపాళ్ళు మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చింది అనుకోండి ఇంక మనం సుఖం కోసం, ఆనందం కోసం బజారులో వెతుక్కోము, ఇంక మనకు శరీరాలు రావు. ఈ జన్మలో సుఖంగా లేము, పోనీ వచ్చేజన్మలో అయినా సుఖంగా ఉంటామేమో అని కొంతమంది అంటూ ఉంటారు. ఈ జన్మ ఎంత అబద్ధమో వచ్చే జన్మ కూడా అంతే అబద్ధం. ఈ జన్మలన్నీ దొంగనేనుకే, అందుచేత మీరు సబ్జక్టును బాగా అర్థం చేసుకోండి.

ఇప్పుడు మనందరము మోక్షంలోనే ఉన్నాము కాని మోక్షంలో లేము అనుకొంటున్నాము. ఏ కారణం వలన మోక్షంలో లేము అనుకొంటున్నామో ఆ కారణాన్ని తొలగిస్తే ఇక్కడ కూర్చొన్న వాళ్ళము నిలబడనక్కరలేదు, కాళ్ళు కదపనక్కరలేదు, చేతులు కదపనక్కరలేదు ఈ క్షణంలోనే మీకు నూటికి నూరుపాళ్ళు ఆనందం, మోక్షసుఖం వచ్చేస్తుంది. ఇదేమీ ఒక పార్టీకాదు, జనాన్ని పోగు చేసుకోవటానికి చెప్పే మాటలు కాదు. ఇక్కడ లక్షమంది ఉన్నా, ఒక్కరు ఉన్నా ఒక్కటే. మేము చెప్పేమాటల వలన కనీసం ఒక్కరికి శాంతి దొరికితే మా జీవితం ధన్యం. శరీరానికి అనారోగ్యం వస్తుంది, మనస్సుకు అశాంతి వస్తుంది. కాని మన హృదయంలో ఉన్న నిజానికి అనారోగ్యం లేదు, అశాంతి లేదు. అబద్ధానికి అశాంతి వస్తుంది కాని నిజానికి అశాంతి రాదు. మనం మోక్షంలోనే ఉన్నాము కాని మోక్షం కోసం వెతుకుచున్నాము. ఇదే మాయ. మీకు అందరికి భక్తి ఉంది, భక్తి లేదు అని నేను చెప్పటం లేదు. కోరికలతో సంబంధం లేకుండా మనకు భక్తి ఉంటే, ఆ భక్తి మన మనస్సు అంతర్ముఖం

అవ్వటానికి సహకరిస్తుంది. మనం గుడికి వెళ్ళి ఏవో కోరికలు అడుగుతాము. అంటే మనం దేవుడిని అబద్దాలు అడుగుతున్నాము కాని నిజాన్ని అడగటం లేదు. మనందరము మోక్షంలోనే ఉన్నాము, మోక్షంలోనే ఉన్నాము అని మనకు తెలియకపోవటం వలన దుఃఖం వస్తోంది, అశాంతి వస్తోంది, పునర్జన్మలు వస్తున్నాయి. ఈ దేహమే నేను, ఈ మనస్సే నేను అనే బుద్ధి మనకు ఉంది. దీనివలన మన హృదయంలో ఉన్న ఐశ్వర్యం మన చేతికి అందటంలేదు. మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగిడితే ఒకరకంగా ఉంటారు, విమర్శిస్తే ఒకరకంగా ఉంటారు, మీ శరీరానికి రోగం వస్తే ఒకరకంగా ఉంటారు, ఆరోగ్యంగా ఉంటే ఒకరకంగా ఉంటారు, ఇలా రకరకాలుగా ఉంటారు. ఈ దేహమే నేను అనుకోవటం వలన దేహం చనిపోయినప్పడు నేను చనిపోతున్నాను అనుకొంటావు. దేహము చనిపోయినప్పడు నువ్వు చనిపోవు. మనస్సు నువ్వు అనుకోవటం వలన నీకు అశాంతి వస్తోంది, దుఃఖం వస్తోంది, మనస్సు నువ్వు కాదు. దేహము పట్ల నేను అనే బుద్ధి, మనస్సుపట్ల నేను అనే బుద్ధి ఈ రెండింటిని సాధన చేసి తొలగించుకొంటే ఇక్కడ నుండి కదలనక్కరలేకుండా, నేను చెప్పే ఈ మాటలతో కూడా సంబంధం లేకుండా, ఈ గుమ్మందాటి బయటకు వెళ్ళనక్కరలేకుండా ఇక్కడే, ఇప్పడే మోక్ష సుఖాన్ని అందుకొంటారు.

ఈ దేహమే నేను, ఈ మనస్సే నేను అనే బుద్ధి మనకు ఉంది, ఈ అలవాటు అనేక జన్మలనుండి వస్తోంది. అందుచేత ఈ అలవాటులో నుండి మనం బయటకు రాలేకపోతున్నాము. ఈ అలవాటులోనుండి బయటకు రావాలంటే మనకు భక్తి ఉండాలి, ప్రేమ ఉండాలి, ఈశ్వరునిపట్ల శరణాగతిభావన ఉండాలి, సజ్జనసాంగత్యం ఉండాలి, అవకాశం ఉన్నప్పడు పుణ్యక్షేత్రాలు దర్శించాలి, మంచిమాటలు వినాలి, మంచిగ్రంధాలు అధ్యయనం చేయాలి, ఇలా ఇవిఅన్నీ సమన్వయం చేసుకొంటూ ఉంటే ఈ దేహము నేను అనే బుద్ధి, మనస్సు నేను అనే బుద్ధి నెమ్మదిగా పల్చబడి నశిస్తుంది కాని లేకపోతే ఇది నశించదు. ఒక వ్యక్తి ఎంత ధనవంతుడైనా, విద్యావంతుడైనా, వాడికి ఎన్నిఉన్నా వాడికి దేహాత్మబుద్ధి కనుక ఉంటే వాడికి జ్ఞానం లేదని అర్థం. దేహాభిమానం లేనివాడే జ్ఞాని. ఆత్మ జ్ఞానమే మోక్షం. ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించకపోతే దుఃఖసముద్రంలో నుండి బయటకు రాలేవు, జనన మరణ చక్రంలో నుండి విడుదల పొందలేవు. మీ మనస్సులో ఎవరికైనా అశాంతిగా ఉంది అనుకోండి, నేను చెప్పే మాటల యొక్క బరువు మీకు తెలియదు. మీ మనస్సు నిర్మలంగా ఉంటే, మీ బుద్ధి మంచిది అయితే కదా ఈ మాటల యొక్క తూకం మీకు తెలిసేది. ఈ బంగారం

మంచిదా, చెడ్డదా అని రోడ్డు మీద పోయేవాడిని అడిగితే వాడు చెప్పలేడు, బంగారాన్ని పరిశీలించేవాడిని అడిగితే చెపుతాడు. అలాగే ప్రోపర్ అండర్‌స్టాండింగ్ వలన మీకు ఎంత దుఃఖం ఉన్నా ఆ దుఃఖం అంతా సుఖంగా మారిపోతుంది. ఈ సబ్జక్టు మీకు బాగా అర్థమవుతూ ఉంటే మీ జీవితంలో ఎన్నడూ అనుభవించనటువంటి శాంతి ఇప్పుడు ఈ క్షణంలో మీకు వస్తుంది.

దేహంపట్ల అహంబుద్ధి, మనస్సుపట్ల అహంబుద్ధి ఉంటే అది బంధం, దేహంపట్ల అహంబుద్ధి లేదనుకోండి, మనస్సుపట్ల అహంబుద్ధి లేదనుకోండి అది మోక్షం. ఆత్మలోనుండి మనం ఎప్పుడు వేరుపడిపోయామో మనకు తెలియదు, ఆత్మకంటే భిన్నంగా మనకు నేను వ్యక్తమవుతోంది, ఆ నేనే జీవుడు. మనందరం నేను, నేను అంటాము. భగవంతుడున్నాడు అని చెప్పేవాడు నేను అంటాడు, భగవంతుడు లేడు అని చెప్పేవాడు నేను అంటాడు. ఆ నేను వచ్చాక మనస్సు వస్తోంది, మనస్సు వచ్చాక శరీరం వస్తోంది, శరీరం వచ్చాక లోకం వస్తోంది, అక్కడ నుండి విషయాలు, బంధం. ఏ నేను వచ్చిన తరువాత అన్నీ వస్తున్నాయో అక్కడ ఆగి, ఆ నేనును అది ఎక్కడ ఉదయించి వస్తోందో అక్కడకు పంపగలిగితే జన్మరాహిత్య స్థితిని పొందుతావు. మనకు ఆత్మజ్ఞానం పట్ల శ్రద్ధ లేదు, ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడని విశ్వాసం లేదు. భగవంతుడు ఉంటే మనకు కనబడాలి కదా అంటాము. మనం ఏదైనా పని చేయాలి అంటే శరీరం ఉండాలి. ఈశ్వరుడు అంటే ఈ సృష్టికి యజమాని. ఆయనకు దేహంతో పనిలేదు. దేహం లేకుండా పని చేయగలడు. నీ కళ్ళకు కనబడటం లేదు అంటే ఆయనను తెలుసుకోవటానికి నీ మనస్సు ఎంత? నీ కళ్ళు ఎంత? నీ అహంకారం ఎంత? మనం ఎటువంటి వారమో ఒకసారి రామకృష్ణుడు చెప్పారు. ఒక ఎలుకకు ఒకసారి రూపాయి కాగితం దొరికింది అట. వెంటనే ఆ రూపాయి కాగితాన్ని పట్టుకొనిపోయి, తన కన్నంలో దాచుకొని నేను ధనవంతురాలిని అయిపోయాను అనుకొంది. బయటకు మేతకోసం వస్తోంది కాని ఆ రూపాయి కాగితాన్ని బయటకు తేవటం లేదు, జాగ్రత్తగా లోపల దాచేసుకొంది. ఆ రూపాయి లేనప్పుడు సుఖంగా ఉంది, రూపాయి వచ్చాక నేను ధనవంతురాలిని అని గర్వం పెరిగిపోయింది, పొగరుబోతుతనం వచ్చేసింది, నా అంత ధనం ఏ ఎలుకకు ఉంది అంటోంది, ఇంతా చేస్తే ఆ కన్నంలో ఉన్నది ఒక రూపాయే. ఈ లోపు ఆ దారిన ఒక ఏనుగు వెళుతోంది, దాని కాలు ఆ కన్నం మీద పడింది, అక్కడ కన్నం ఉన్నట్లు దానికి తెలియదు, మామూలుగా వెళ్ళిపోతోంది. ఏనుగు కాలు కన్నం మీద పడటం ఎలుక

చూసింది. నేను ధనవంతురాలిని, నా కన్నం మీద నుండి నీవు నడిచి వెళతావా అని ఎలుకకు సడన్‌గా కోపం వచ్చేసింది. ఆ ఏనుగు వెళ్ళిపోతోంది. ఈ ఎలుక కోపంగా వెనకాల వెళ్ళి చావు అని ఏనుగును ఒక్క తన్ను తన్నిందట. ఎలుక తన్నితే ఏనుగు చనిపోతుందా? ఏనుగు చాలా పెద్ద జంతువు, దానిని నీ లెక్కంత అంటోంది ఎలుక, రూపాయి కాగితం వచ్చాక వచ్చిన గర్వం అలా అనిపిస్తోంది, మనందరం ఇలా తయారయ్యాము అని రామకృష్ణుడు చెప్పారు. విద్య వలన, ధనం వలన, అధికారం వలన వచ్చే గర్వం నిగ్రహించుకోవటం చాలా కష్టం. ఎంతో నిగ్రహం ఉంటేనేగాని వాటిని కంట్రోలు చేసుకోలేము.

సూర్యుడు, అగ్ని, గురువు వీటిలో భగవంతుడి యొక్క అంశ ఉంది అని చెపుతారు. వీరిలో ఎవరిని ఆరాధించినా మీకు కొంత శక్తి కలుగుతుంది, శాంతి కలుగుతుంది. మీకు ఇష్టమైన భగవంతుడి యొక్క రూపాన్ని ధ్యానించటం వలన, ఆ నామాన్ని స్మరించటం వలన మనస్సు యొక్క చాపల్యం తగ్గుతుంది, కొంత శాంతిగా ఉంటుంది. మరల మీకు అశాంతి వచ్చేస్తుంది. రూపధ్యానం, నామజపం మంచిదే. వీటి వలన మీ మనస్సు తాత్కాలికంగా నిర్మలంగా ఉంటుంది. మరల విజృంభిస్తుంది. మీ మనస్సు అనే సమస్య పరిష్కారం అయ్యే వరకు అశాంతి, దుఃఖం మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టవు. అందుచేత మేమేదో ఒక గంట సేపు జపం చేస్తున్నాను, ఒక గంటసేపు ధ్యానం చేస్తున్నాను, నాకు మోక్షం వచ్చేస్తుంది అని అనుకోవద్దు, అలా రాదు. దేహం పట్ల అహంబుద్ధి, మనస్సు పట్ల అహంబుద్ధి ఉన్నంతకాలం మీకు మోక్షం వచ్చే సమస్య లేదు. నేను అది సాధించాను, నేను ఇది సాధించాను అనుకొంటున్నారు, అలా ఎవరు అనుకొంటున్నారు, నీ మనస్సు అనుకొంటోంది, అదంతా పెంట పెంచుకోవటం, రాబోయే జన్మలకు బీజాలు పెంచుకోవటం. అజ్ఞానం నశించదు అనుకోండి ఈ జన్మలో మీకు ఎంత అశాంతి వుందో రాబోయే జన్మలలో కూడా అంతే అశాంతి వస్తుంది, బహుశా ఇంకా వడ్డీతో సహా రావచ్చు. అజ్ఞానం నశించకుండా అశాంతి నశించదు. మన హృదయంలో ఉన్న ఆనందం అందే వరకూ మనస్సు యొక్క చాపల్యం ఆగదు. దుఃఖ సముద్రంలో నుండి, అశాంతి సముద్రంలోనుండి బయటపడాలంటే ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించటం తప్పించి ఇంకో మార్గం లేదు. మీకు ఎప్పుడైనా అశాంతి వస్తోంది అనుకోండి, భయం వస్తోంది అనుకోండి, కంగారు పడవద్దు. అవి వస్తే రానివ్వండి. ఏమిటి ఇంత దుఃఖం వస్తోంది, ఏమిటి ఇంత భయం వస్తోంది అని మనస్సు చేత మనస్సును విచారణ

చెయ్యండి. భయం వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా, అశాంతి వచ్చినా కంగారు పడవద్దు. అవి ఎక్కువగా రావటం వలన ఎందుకు ఇంత భయం వస్తోంది, ఎందుకు ఇంత దుఃఖం వస్తోంది అని ఆలోచన ప్రారంభమవుతుంది. ఆ ఆలోచనలో, ఆ వేగంలో మీ మనస్సు అంతర్ముఖం అవుతుంది. అంటే మీ అశాంతి, మీ దుఃఖం మీ మనస్సును అంతర్ముఖం చేయవచ్చు. మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వటం వలన ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. నీ మనస్సు అటు ఇటు చలిస్తూ ఉంటే దానికి దేహాభిమానం కారణం. దేహాభిమానం లేకపోతే మనస్సుకు చాపల్యం రాదు.

కాళ్ళకూరులో ఒక డాక్టరుగారు నాకు చెప్పారు నేను అమెరికా వెళ్ళి డబ్బు సంపాదించి కాళ్ళకూరుకు ఎన్నో ఉపకారాలు చేసాను. కాళ్ళకూరుకు ఉపకారాలు చేయకముందు నాకు ఎవరూ విరోధులు లేరు, నా సొంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టి ఇక్కడ ఉపకారాలు చేసాక నాకు విరోధులు వచ్చారు" అని చెపుతున్నారు. 'దానినే ప్రపంచం అంటారు' అని ఆ డాక్టరుగారికి చెప్పాను. ఆ డాక్టరుగారికి ఇంకొకటి చెప్పాను కాళ్ళకూరులో విరోధులు ఉన్నారు అని కంగారు పడవద్దు. నాకు విరోధులు ఉన్నారు అని ఎవరు అంటున్నారు? మీ మనస్సే అంటోంది. ఆ మనస్సును ఓవర్‌కమ్ చేయండి, విరోధులు ఉన్నా ఇబ్బంది లేదు. మనం చెప్పలు వేసుకొని వెళితే రోడ్డుమీద ముళ్ళు ఉన్నా ఇబ్బంది లేదు. మీరు మనస్సును జయిస్తే విరోధులు ఉన్నా నష్టం లేదు, స్నేహితులు ఉన్నా లాభం లేదు. విరోధులు ఎక్కడ ఉన్నారు మనస్సులో ఉన్నారు; స్నేహితులు ఎక్కడ ఉన్నారు, మనస్సులో ఉన్నారు. మనస్సు లేకపోతే విరోధులు లేరు, స్నేహితులు లేరు. ఇదంతా మీరు మనస్సును జయించటానికి భగవంతుడు చేసిన పన్నాగం అని చెప్పాను. నువ్వు కోరుకొనే సుఖంగాని, శాంతిగాని, ఆనందంగాని ప్రపంచంలో ఎక్కడాలేవు, ఇది ముందు నీకు తెలియాలి. గురువు అనుగ్రహం లేకుండా ఇది నీకు అర్థం కాదు. ప్రపంచంలో ఎక్కడా ఏమీ లేదు అని నీకు అర్థమైతే అప్పడు మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతుంది. అంతర్ముఖం అయిన మనస్సుకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవిస్తూ ఉంటే భగవాన్‌కు అరుణాచలేశ్వరుడు ఎలా స్ఫురించాడో అలాగ మనకు కూడా స్ఫురిస్తాడు అయితే మనం చేసే పని శ్రద్ధగా చేయాలి, ప్రేమగా చేయాలి. మీకు ఒక మామిడి పండు ఇచ్చాను అనుకోండి. అది ప్రేమగా ఇవ్వకపోతే అది మిమ్మల్ని సుఖపెట్టదు, నన్ను సుఖపెట్టదు. ఐన్‌స్టీన్ ఎంత ప్రేమగా పని చేసేవాడో ఒక చిన్న విషయం చెపుతాను. ఐన్‌స్టీన్ ఒక కాలేజీలో ప్రొఫెసర్‌గా పనిచేస్తున్నాడు. ఆయన ఇంటి

ప్రక్కన మూడవ తరగతి చదివే అమ్మాయి ఉంది. ఐన్‌స్టీన్ ఎంత పెద్దవాడో ఆ అమ్మాయికి తెలియదు. ఆ అమ్మాయి ఐన్‌స్టీన్ దగ్గరకు వచ్చి నాకు లెక్కలు చెపుతారా అని అడిగింది. ఆ అమ్మాయి అమాయకత్వంగా అడగటం చూసి ఐన్‌స్టీన్‌కు సంతోషం కలిగింది. నీకు లెక్కలు చెపుతాను మరి నాకు జీతం ఎంత ఇస్తావు అని ఐన్‌స్టీన్ అడిగాడు. మూడవ తరగతి చదివే అమ్మాయి ఏమి ఇస్తుంది, సంపాదన లేదు కదా. అమ్మాయి ఒకసారి ఆలోచించి మా నాన్న నాకు వారానికి ఒక డాలర్ ఇస్తాడు. అందులో నేను 25 సెంట్లు ఉంచుకొని, 75 సెంట్లు మీకు ఇస్తాను అని చెప్పింది. ఎంత గొప్ప త్యాగం అనుకొన్నాడు ఐన్‌స్టీన్, నీకు లెక్కలు చెపుతాను అన్నాడు. సరిగ్గా వారం అయ్యేసరికి అమ్మాయి 75 సెంట్లు తెచ్చి ఇచ్చింది, ఐన్‌స్టీన్ ప్రేమగా తీసుకొని పర్సులో దాచుకొనేవాడు. ఇలా రెండు నెలలు గడిచాయి. ఆ అమ్మాయి తండ్రి కూడా లెక్చరర్. ఆ అమ్మాయి తల్లి ఏమండీ మన అమ్మాయి రోజూ ఐన్‌స్టీన్ గారి ఇంటికి వెళుతోంది అని చెప్పింది. ఎందుకు వెళుతున్నావు అంటే లెక్కలు చెపుతున్నారు అని ఆ అమ్మాయి చెప్పింది. అప్పుడు అమ్మాయి తండ్రి ఐన్‌స్టీన్ దగ్గరకు వెళ్ళి మమ్మల్ని క్షమించండి, మా అమ్మాయికి మీరు ఎవరో తెలియక మీ ఇంటికి రోజూ వచ్చేస్తోంది, రేపటి నుండి ఇంక రానివ్వము అని చెప్పాడు. అప్పుడు ఐన్‌స్టీన్ ఏమి చెప్పాడు అంటే ఇప్పటి వరకు నన్ను అనేక సంస్థలు, వ్యక్తులు గౌరవించారు కాని మీ అమ్మాయి ఇచ్చినంత ఆదాయం నాకు ఎవ్వరూ ఇవ్వలేదు అని చెప్పాడు. అదేమిటండీ అని తండ్రి ఐన్‌స్టీన్‌ను అడిగాడు. నువ్వు మీ అమ్మాయికి ఒక డాలర్ ఇస్తున్నావు. అందులో 75 సెంట్లు నాకు ఇచ్చేస్తోంది అంటే మూడవ వంతు నాకు ఇచ్చేస్తోంది. ఇంత వరకు ఒక వ్యక్తి తన ఆదాయంలోగాని, ఒక సంస్థ తమ ఆదాయంలోగాని మూడవవంతు తెచ్చి ఇచ్చినవారు మీ అమ్మాయి తప్ప నాకు ప్రపంచంలో ఎవరూ లేరు. ఒక వంతు తను అనుభవించి, మూడు వంతులు నాకు ఇస్తోంది, ఇలా చేసిన వారు ఎవరూ లేరు. ఆ అమ్మాయిలో ఉన్న త్యాగానికి, లెక్కలు నేర్చుకోవాలనే తపనను చూసి చెపుతున్నాను అని ఆ అమ్మాయి తండ్రికి నమస్కరించి పంపించాడు. వాడు ఐన్‌స్టీన్. ఒక్క మాటకు నేను అబ్బురపడి పోయాను. ఇంతవరకు ఏ వ్యక్తి కూడా తన ఆదాయంలో మూడవ వంతు నాకు ఇవ్వలేదు, అది మీ అమ్మాయికే చెల్లింది అని ఐన్‌స్టీన్ అన్నాడు. ఐన్‌స్టీన్ ఆ అమ్మాయికి ఎంత ఇష్టంగా, ప్రేమగా లెక్కలు చెప్పాడో అంత ఇష్టం, ప్రేమ మనకు ఇతరుల పట్ల ఉంటే వారికి న్యాయం చేయగలము గాని లేకపోతే న్యాయం చేయలేము.

మీకు ఎప్పుడైనా అశాంతిగా ఉంది అనుకోండి, అనారోగ్యంగా ఉంది అనుకోండి, ఇంట్లో ఏవైనా కష్టాలు వచ్చాయి అనుకోండి దేవుడిని స్మరించుకొంటారు. మీకు అశాంతి లేదు అనుకోండి, అనారోగ్యం లేదు అనుకోండి, కష్టాలు లేవు అనుకోండి, పరిస్థితులు బాగా ఉన్నాయి అనుకోండి ఇంక మీకు దేవుడు అక్కరలేదు. మనందరం వ్యాపారస్థులం, మనం భక్తులం కాదు. మనస్సు శాంతిగా ఉన్నా, శాంతిగా లేకపోయినా దేహం ఆరోగ్యంగా ఉన్నా ఆరోగ్యంగా లేకపోయినా, పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా లేకపోయినా నిరంతరం భగవంతుడిని స్మరిస్తూ ఉంటే, భగవంతుడు ఉన్నాడనే విశ్వాసం కాపాడుకొంటూ ఉంటే ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి అది మనకు సహకరిస్తుంది. ఒక భక్తుడు భగవాన్ దగ్గరకు వచ్చాడు, అతడికి ఇంటి దగ్గర ఏవో బాధలు ఉన్నాయి. అతడు భగవాన్‌తో నన్ను మర్చిపోయావా అని అడిగాడు. భగవాన్ అతనివంక చూస్తూ ఏ అనుగ్రహం అయితే నిన్ను ఇక్కడకు తీసుకొని వచ్చిందో అది ఇప్పుడూ ఉంది, ఎప్పుడూ ఉంటుంది, నువ్వు తరించే వరకూ అది నిన్ను విడిచిపెట్టదు అని చెప్పారు. అది అహంకారం చెప్పిన మాట కాదు, ఈ సృష్టికి అంతకూ ఏ పరమాత్మ అయితే ఆధారంగా ఉన్నాడో ఆయన వాణి. ఇప్పుడు మీ దేహప్రారబ్ధం బాగాలేదు అనుకోండి, మీ పరిస్థితులు బాగాలేదు అనుకోండి భగవంతుడికి మీరు శరణాగతి పొందారు అనుకోండి, మీ శరణాగతి నిజమైతే మీ ప్రారబ్ధం ఎంత చెడ్డగా ఉన్నా అది మీ మనస్సును ముట్టుకోదు. మనకు రోజులు బాగా వెళ్ళిపోతున్నా స్వప్నమే, బాగా వెళ్ళకపోయినా స్వప్నమే. మీకు వందకోట్లు డబ్బు ఉన్నా స్వప్నమే, మీకు డబ్బు లేకపోయినా అదీ స్వప్నమే. గురువుపట్ల, ఈశ్వరునిపట్ల శరణాగతి లేక వాడు తట్టుకోలేకపోతున్నాడు. తట్టుకోలేక భగవాన్ మీద నింద పడేస్తున్నాడు. గురువు అంటే దేహానికి సంబంధించిన వాడు కాదు, నీ శరీరం మారిపోయిన అనుగ్రహం వెంటాడుతుంది, వాడు గురువు. మనకు దేహబుద్ధి ఉంది కాబట్టి ప్రతీ విషయాన్ని దేహదృష్టితో చూస్తాము. అహంకారం లేనివాడికి దేహం ఏముంది. దేహాభిమానంతో చూస్తున్నాము కాబట్టి వాడు ఎక్కువ అని, వీడు తక్కువ అని, వాడు గొప్పవాడని, వీడు తక్కువవాడని వేరుభావన వస్తోంది. చైతన్యదృష్టి ఉన్నవాడికి అంతా చైతన్యమే. అహంకారం ఉన్నవాడికి దృశ్యాలు కాని, అహంకారం లేనివాడికి దృశ్యం ఏముంది. వేరుబుద్ధి తగ్గినప్పుడు దృశ్యాలు కూడా తగ్గిపోతాయి. దృశ్యాలు ఎప్పుడైతే వారించబడ్డాయో అప్పుడు చిత్తం ఆత్మవైపుకు ప్రయాణిస్తుంది. మనస్సును పరిశీలించు, మనస్సు యొక్క చేష్టలను గమనించు, మనస్సును శోధించి శోధించి దాని మూలంలోనికి వెళితే ఉన్నది

మోక్షం, ఉన్నది శాంతి, అదే నిజమైన సంపద.

వెయ్యి కోట్ల డబ్బు ఉండి రోజూ దుఃఖపడేవారు ఉన్నారు, రోజూ కూలి పని చేసుకొంటూ ఆనందంగా ఉన్నవారు ఉన్నారు. బాహ్యంగా నీకు ఏమి ఉంది అనేది కాదు, నీ ప్రవర్తనను బట్టి, నీ బుద్ధిని బేలెన్స్ చేసుకొన్న దానిని బట్టి నీ హృదయంలో నుండి సుఖం, శాంతి వస్తాయి. అంతేగాని బయట పరిస్థితులు నీకు బాగా ఉన్నా శాంతి వచ్చేయదు. మీ మానసికపరిస్థితిని బట్టి ఆనందం ఉంటుంది. కొంతమంది పది అంతస్థుల మేడలో ఉండి ఏడుస్తూ ఉంటారు, కొంతమంది తాటాకు ఇంటిలో ఉండి ఆనందంగా ఉంటారు. ఆనందం మేడలో లేదు, నీ హృదయంలో ఉంది. నీ హృదయంలో ఉన్న జ్ఞానగంగ, శాంతిగంగ నీకు అందుతూ ఉంటే నీవు తాటాకు ఇంటిలో ఉన్నా ఐశ్వర్యవంతుడివే. పరిస్థితులు మీకు అనుకూలంగా ఉన్నప్పడు దేవుడిని మర్చిపోయి, పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేనప్పడు దేవుడిని స్మరించుకొంటూ ఉంటే మీ మనస్సు అణగదు. తల్లికడుపులో నుండి బయటకు వచ్చినది మొదలు స్మశానంకు వెళ్ళేవరకు ఎవడి జీవితం ఒకే రకంగా వెళ్ళదు, ఇప్పడు మీరందరు ఇక్కడ కూర్చొన్నారు అంటే మీరు తల్లి కడుపులో నుండి బయటకు వచ్చినప్పడే ఈ సంవత్సరం అక్టోబరు 1వ తేదీన మధ్యాహ్నం నాన్నగారు ప్రసంగం వినేయోగం మీ ప్రారబ్దంలో ఉంటేనే మీరు ఇక్కడకు వస్తారు, ప్రారబ్దంలో లేకపోతే ఈ గోడ ప్రక్కన ఉన్న వాళ్ళు కూడా రారు. మీ దేహప్రారబ్దం ప్రకారం ఆ దేహం ఎప్పడు ఎక్కడ ఉండాలి, ఆ దేహం ద్వారా ఏ పనులు జరగాలి అవి అన్నీ ఈశ్వరనిర్ణయం ప్రకారం జరిగిపోతూ ఉంటాయి. ఆయన మీకు కనబడడు. ఆయన కనబడటం లేదు కాబట్టి ఈశ్వరుడు లేడు అనుకొంటున్నారు. మీరు పాలు, నీరు కలిపేస్తారు అనుకోండి, హంస పాలను తీసుకొంటుంది, నీటిని వదిలేస్తుంది. అలాగే జ్ఞాని సత్యాన్ని తీసుకొంటాడు, అసత్యాన్ని వదిలేస్తాడు; జ్ఞానాన్ని తీసుకొంటాడు, అజ్ఞానాన్ని వదిలేస్తాడు, ఆత్మను తీసుకొంటాడు, అనాత్మను వదిలేస్తాడు. మనం అనాత్మను పట్టుకొంటాము, ఆత్మను వదిలేస్తాము. అందుకే మనకు పునర్జన్మలు. భగవంతుడిని నిరంతరం స్మరించుకోండి అని నేను మీకు చెపుతున్నాను. ఈశ్వరుడిని స్మరించాలనే బుద్ధి కూడా గురువు అనుగ్రహం లేకుండా అది సాధ్యం కాదు. గురువు అంటే ఆత్మ. గురువు అనుగ్రహం ఎప్పడూ ఉంటుంది, అది చాలా బలీయమైనది, ఆయనలో నిన్ను ఐక్యం చేసే వరకు గురువు అనుగ్రహం నిన్ను విడిచిపెట్టదు. అది రెండు రోజులు, మూడు రోజుల ముచ్చట కాదు, అది జన్మాంతర అనుబంధం. గురువు మనలను తీసుకోకపోతే, ఆయన జ్ఞానం యొక్క వైభవం మనకు

చూపించకపోతే, మనకు అర్థమయ్యేలాగ చేయకపోతే మనం ఆయనను చేరుకోలేము. ఎప్పుడైనా మీకు అశాంతి వస్తూ ఉంటే, దుఃఖం వస్తూ ఉంటే కంగారుపడకండి, రానివ్వండి. అశాంతి ఎవరికి వస్తోంది, దుఃఖం ఎవరికి వస్తోంది, పొంగు ఎవరికి వస్తోంది, అహంకారానికే వస్తున్నాయి. ఇవన్నీ వచ్చేవాడు ఎవడు అని విచారణ వస్తుంది, దాని వలన మీ మనస్సు అంతర్ముఖమవుతుంది, అది కూడా ఒక వరమే అందుచేత కంగారుపడవద్దు. ఒక భక్తుడు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నాడు. నాకు ఎంతో కొంత భక్తి ఉంది, ప్రేమ ఉంది. ఒక్కసారే నేను ఆత్మజ్ఞానాన్ని కోరుకోవటం లేదు. ఈశ్వరుడి పట్ల నాకు ఉన్న భక్తిని, ప్రేమను, ఆయన పాదాలయందు నాకు విశ్వాసాన్ని పెరిగేలా చేయండి. ముముక్షత్వాన్ని పెంచండి. భగవంతుడు మన హృదయంలో ఉన్నాడు అని చెపుతున్నారు కాని ఆయన నాకు అనుభవంలో లేనప్పుడు నాకు లాభం ఏమిటి? ఆయన అనుభవంలో ఉంటే కదా ఆయన తాలుక సుఖం, శాంతి నాకు అందేది. భగవదనుభవం కలిగేటట్లు అనుగ్రహించండి అని ఆ భక్తుడు అడుగుతున్నాడు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే భగవంతుడి పట్ల నీకు ఉన్న ప్రేమ నిజమైతే, నీకు ఉన్న భక్తి నిజమైతే, ఆ తపన నిజమైతే నీవు ఆత్మజ్ఞానం వద్దన్నా ఆత్మజ్ఞానం వచ్చే తీరుతుంది, ఆ భక్తిలో నీ మనస్సు కరిగిపోతుంది. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని వాడిపట్ల నీకు పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంటే అందులో నీ మనస్సు కాలిపోతుంది. స్మరణ వలనకాని, శ్రవణం వలనకాని, ధ్యానం వలన కాని నీ మనస్సు నిర్మలమైతే, నీ మనస్సు నిశ్చలమైతే ఈ పూజించే నేను, జపించే నేను ఆత్మలో లయమవుతుంది. లోపల జపి ఉన్నాడు కాబట్టి మనం జపిస్తున్నాము, ఆత్మ సాక్షాత్కారంలో ఈ జపి కూడా ఆత్మలో లయమయిపోతాడు. లోపల జపం చేసేవాడు లేడనుకోండి, ఇంక జపం ఎవరు చేస్తారు. ఆ రకంగా చివరకు నీ జపధ్యానములు, శ్రవణాలు, పూజలు, యజ్ఞాలు, పుణ్య క్షేత్ర దర్శనాలు, సత్పురుషుల సహవాసం వలన వీటి అన్నింటి వలన చివరకు మీకు కలిగేది ఏమిటి అంటే ఆత్మతోటి అనుసంధానం, ఆత్మలో ఐక్యమవ్వటం. ఆత్మ సముద్రం అయితే ఇప్పుడు మనం నేను, నేను అనుకొనేది చిన్న బుడగ, బుడగపోతే బుడగపోయింది, పోయింది అనుకొంటాము. బుడగ పోదు సముద్రం అవుతుంది. అదే విధంగా ఈ నేను పోతే నువ్వు పోవు, నీకు బ్రహ్మానుభవం కలుగుతుంది. ఆ స్థితి నీకు వచ్చినప్పుడు ఉన్నదే శాంతి, ఉన్నదే ఆనందం.

మీకు గౌరవాల పట్ల ఉన్న ఆసక్తి, ధనం పట్ల ఉన్న ఆసక్తి, లోకవిషయాల మీద ఉన్న

ఆసక్తి, దేహం పట్ల ఆసక్తి అందులో ముల్లంతైనా భగవంతుడి పట్ల నీకు ఆసక్తి ఉందా? వారు గుడికి వెళుతున్నారు అని మనమూ వెళ్ళటం, వారు అరుణాచలం వెళుతున్నారు అని మనమూ వెళ్ళటం, ఏదో యాంత్రికంగా చేస్తున్నాము అంతేగాని మనకు భగవంతుడిపట్ల భక్తి ఉందా, విశ్వాసం ఉందా? బాహ్యప్రక్రియల వలన మనం భగవంతుడిని మోసం చేయలేము. భగవంతుడు మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. నీకు లోచూపు కలిగినప్పుడు ఆయన వ్యక్తమవుతాడు. మీరు మంచి పనులు చేయండి. మీరు చేసే మంచి పనుల వలన మనస్సుకు నిర్మలత్వం రావాలి, మనస్సుకు లోచూపు రావాలి. అది వస్తుందో లేదో చూసుకోండి. అహంకారంతో చేసే పనులతో నీకు నిర్మలత్వం రాదు, ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. నీవు అహంకారం పెట్టుకొని బయట పనులు చేస్తావు కాని భగవంతుడు లోపల ఉన్నాడు. అహంకారంతో చేసే పనుల వలన ఆయన ఎలా తెలియబడతాడు. భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడు. ఈ సృష్టిలో ఎక్కడ ఏమి జరుగుతోందో ఆయనకు తెలుసు. ఆయన దగ్గరా నీ కుప్పిగంతులు. మనకు దేహం పట్ల అహంబుద్ధి, మనస్సు పట్ల అహంబుద్ధి ఎంతకాలం అయితే ఉందో అంతకాలం ఈశ్వరుడి పాదాలను విడిచిపెట్టకూడదు. ఈశ్వరుడి పాదాలను విడిచిపెడితే ఇహం లేదు, పరం లేదు. గాఢనిద్రలో నీకు దేహం గొడవ లేదు, లోకం గొడవ లేదు, దేవుడి గొడవ లేదు. అక్కడ నీవు సుఖంగా ఉన్నావు. జాగ్రదవస్థలో నీకు అన్ని గొడవలు వచ్చేస్తున్నాయి. ఏది వచ్చాక అంతా వస్తోందో ఆ సమస్యను పరిష్కారం చేసుకోకుండా నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఒకవేళ జపం చేసినప్పుడు, ధ్యానం చేసినప్పుడు నీ మనస్సు నిర్మలంగా ఉండవచ్చు, అంత మాత్రంచేత మనస్సును జయించాను అనుకోవద్దు. మనస్సు ఎక్కడైతే ఉదయించి వచ్చిందో ఆ మూలంలోనికి వెళ్ళి ఐక్యమయ్యే వరకు మనస్సు నశించదు. భగవంతుడిలో మనస్సు ఐక్యమైన తరువాత వచ్చేదే నిజమైన శాంతి. మనిషికి వాడి అహంకారమే పెద్ద జబ్బు. శరీరాకినికి వచ్చిన జబ్బును డాక్టర్లు తగ్గించవచ్చు లేకపోతే ఆ శరీరం పోయినప్పుడు ఆ జబ్బు కూడా పోతుంది. శరీరం చనిపోయినా ఈ అహంకారం అనే జబ్బు పోదు. ఏవో పుస్తకాలు చదవటం వలన ఈ జబ్బు పోదు. ఈ జబ్బు పోయేవరకు మనకు ఆత్మలాభం లేదు, మనకు జన్మలు తప్పవు. గురువు అనుగ్రహం వలన మాత్రమే ఈ జబ్బులో నుండి మనం బయట పడగలము.